

do nových platů převedeni v téže platové stupnici, t. j. 6. jako on a třeba v této následovali pořadím za ním. Není tudíž stížnost ani pokud se opírá o ustanovení odst. 1 § 201 plat. zák. důvodnou.

Č. 10.407.

Zaměstnanci veřejní: Kdy jest zaměstnance obce považovati za úředníka obecního podle zák. č. 35/1908 z. z. čes. a č. 443/19 Sb.?

(Nález ze dne 10. března 1933 č. 3999.)

Prejudikatura: Boh. A 119/19, 558/20, 699/21, 701/21, 795/21, 1569/22, 1581/22, 2133/23, 4109/24, 4750/25 a j.

Věc: Josef K. a Alois Č. v R. (adv. Dr. Vlad. Říha z Prahy) proti zemskému úřadu v Praze o právní povahu služebního poměru.

Výrok: Stížnosti se zamítají pro bezdůvodnost.

Důvody: Nálezem Boh. A 119/19 zrušil nss k stížnosti obce R. podle § 7 zák. o ss rozhodnutí býv. zsk v Praze z 26. června 1918 o jmenování úředníků měst. železáren v R. definitivními úředníky obecními v podstatě z toho důvodu, že žal. úřad, posoudiv věc nesprávně po stránce právní, nezjistil právně relevantní okolnost, zda obec R. měla a platně projevila vůli, třebas i dodatečně, místa žadatelům udělená jako místa úřednická zříditi nebo je za taková pokládati, a zdali osoby, o něž jde, na tato místa byly platně a řádně, zejména od subjektu k tomu oprávněného, jmenovány.

Podáním z 5. prosince 1923 žádali st-lé, úředníci železáren města R., městské zastupitelstvo v R., aby jim jako obecním úředníkům ve smyslu § 41 zák. č. 443/19 byly upraveny jejich služební poměry a požitky. Městské zastupitelstvo v R. ve schůzi konané dne 27. února 1925 se usneslo žádosti té nevyhověti, poněvadž předpis § 41 zák. č. 443/19 se vztahuje pouze na úředníky obecní, t. j. úředníky, jimž kvalifikace obecních úředníků podle zem. zák. č. 35/1908 bezesporně náleží, což žádný ze žadatelů prokázati nemůže, neboť právě o tuto kvalifikaci vede se dosud mezi nimi a obcí spor. Žadatelé byli ustanoveni úředníky měst. železáren již po vydání zem. zák. č. 35 z. z. z r. 1908, který vyhražuje ustanovení obec. úředníků obecnímu zastupitelstvu po provedení určitého formálního řízení (veř. konkursu a p.). Žadatelé nebyli jmenováni ve službě měst. železáren obecním zastupitelstvem, nýbrž přijati pouze správou železáren, čímž obec zřejmě dala najevo, že neměla v úmyslu ustanoviti je úředníky obecními. To potvrzuje dále i ta okolnost, že u žadatelů nebyl upraven služební poměr ani v jednom směru podle předpisů zem. zák. č. 35 z r. 1908, ačkoli jinak jsou předpisy ty při obecních úřednících pro obec zcela závazné (kogentní). Obec konečně svůj úmysl, že žadatele nechtěla ustanoviti obecními úředníky, nejpádneji dala najevo tím, že zamítla jejich dřívější žádosti za ustanovení obecními úředníky a že v záležitosti této nastoupila a dosud vede s nimi adm. spor.

Osk v R. rozhodnutím z 2. dubna 1926 zamítla odvolání st-lů z tohoto usnesení a zároveň vyřídila zamítavě odvolání podané z usnesení obecního zastupitelstva z 22. června 1917, poukávající na nálezu nahoře citovaný. Svě rozhodnutí založila v podstatě na názoru, že u st-lů nejsou splněny předpoklady, z nichž podle cit. nálezu by bylo možno souditi, že st-lé se stali obecními úředníky ve smyslu zákona o obec. úřednících.

Další odvolání st-lů zamítl zemský úřad v Praze nař. výměry jako bezdůvodná a to s poukazem na důvody výměru v odpor vzatého. K námitkám odvolání uvedeno v odůvodnění v podstatě, že pro posouzení sporné právní povahy služebního poměru odvolatelů je rozhodným, zda odvolatelé byli příslušným orgánem na místo systemisované jako místo úředníka obecního ve smyslu zák. o obec. úřednících způsobem předepsaným dosazení. Příslušným orgánem k obsazení míst obec. úředníků jedině povolaným v době po 17. červnu 1908 byl obec. výbor (obec. zastupitelstvo), jemuž přísluší podle § 7 cit. zák. voliti, kromě případu povýšení, po provedeném veř. konkursu obecního úředníka, na kterémžto podkladě děje se pak ustanovení úředníka takového doručením listiny o jeho ustanovení, vydané podle § 55 obec. zřiz. (§ 9 zák.), načež úředník, takto náležitě ustanovený, musí býti dříve než úřad nastoupí, vzat obecním starostou do služební přísahy (§ 11 zák.). Odvolatelé nikde netvrdí, že by takováto skutečnost se stala, nýbrž dovolávají se toliko takových aktů obec. zastupitelstva, zejména jeho usnesení o poskytování remuneračí a odměn úřednictvu železáren ze 7. června 1916, 14. srpna 1917, 27. května 1918 atd. a usnesení o obecních rozpočtech, obsahujících ve výdajové položce náklad na služební požitky odvolatelů, z nichž jen nepřímě na vůli obec. zastupitelstva dalo by se usuzovati. Při tom odvolatelé poukazují na důvody nál. Boh. A 119/19, že i dodatečný projev vůle obec. zastupitelstva, třeba ve formě konkludentního aktu, zříditi místo úřednické aneb je za takové považovati ve smyslu zák. o obec. úřednících, stačí k platnosti ustanovení obec. úředníka. Ovšem i tu nutno zjistiti, zda obec. zastupitelstvo takovou vůli mělo a platně ji projevilo způsobem dostatečně jasným a určitým, a zda odvolatele na místo takto systemisované platně a řádně jmenovalo. Leč dovolaná usnesení obec. zastupitelstva neobsahují žádných podstatných náležitostí o zřízení místa úředníků obecních a o jmenování odvolatelů na místa taková, neboť týkají se, jak z předložených ověřených výpisů je zřejmo, pouze poskytnutí remuneračí, resp. preliminarování služebních požitků odvolatelů, tedy jen úpravy materiální stránky jejich služebního poměru, aniž by obsahovaly nějaká určitá ustanovení ve směru nároku jimi tvrzeného. Zemský úřad neshledal, že by dovolaná usnesení obecního zastupitelstva obsahovala dodatečný projev vůle sboru toho systemisovati místa odvolateli obsazená jako místa obecních úředníků ve smyslu cit. zák. a je na místa taková platně a řádně dosaditi. Nutno zajisté k takové systemisaci i k příslušnému jmenování žádati jasný a určitý, třebas ne výslovný projev tohoto kompetentního sboru, zejména se zřetelem k závazným předpisům §§ 7 a 11 zák. o obec. úřednících, jejichž neznalostí nemůže se zajisté ani obec, ani osoba do takového úřednického poměru k obci vstupující omlouvati (§ 2 o. z. o.). Pouhé

označení odvolatelů jako úředníků městských železáren, resp. vyznačení jména jejich v seznamu úředníků těch při příležitosti poskytnutí remuneratione nebo mimořádného příspěvku nelze považovati za řádný systemisační a jmenovací akt obecního výboru podle zák. č. 35/1908 z. z. To se týče zejména i usnesení obec. výboru ze 7. června 1916. Rovněž usnesení obec. finanční komise o služebním charakteru odvolatele Aloise Č. a projednávání jeho odvolání cestou instancí samosprávných, nemá pro instanční posouzení služebního poměru s hlediska právního významu.

Rozhoduje o stížnostech, podaných na toto rozhodnutí Josefem K. a Aloisem Č., dal se nss vésti těmito úvahami: — — —

Posuzuje nař. rozhodnutí s hlediska přípustných námitek písemné stížnosti, uvážil nss toto:

Podle ustálené judikatury (srov. Boh. A 119/19, 558/20, 699/21, 701/21, 795/21, 1569/22, 1581/22, 2133/23, 4109/24, 4750/25 a j.), dlužno považovati za úředníky obecní ve smyslu čes. obec. zřízení a zákonů o obec. úřednících z r. 1908 a 1919 osoby, které jsou ustanoveny ve služebním postavení k obci na místa systemisovaná v úředním organismu obce, aby tu jako svoje povolání vykonávaly práce vyššího druhu ve správě záležitostí obecních. Nehledíc k předpisu § 6 zák. č. 443/13 (nyní změněného §em 24 zák. č. 77/27) záleží výhradně na vůli obecního zastupitelstva, chce-li osobu přijatou do služeb obce ustanoviti v postavení takového úředníka či v poměru jiném. Že obecní zastupitelstvo mělo úmysl a vůli ustanoviti obecního zaměstnance obecním úředníkem, lze souditi jen tehdy, když buď přímo jej jako »obecního úředníka« označilo, v čemž dlužno spatřovati implicite zřízení místa úřednického pro funkce onomu zaměstnanci svěřené, buď nepřímou tak, že jej ustanovilo na místo, které v organismu služby obecní bylo ať již dříve, ať současně nebo později obecním zastupitelstvem jako místo úřednické systemisováno. Systemisování místa úřednického nemusí se státi samostatným usnesením obecního zastupitelstva, stačí, lze-li z okolností konkrétního případu bezpečně souditi, že obecní zastupitelstvo, ustanovující zaměstnance, mělo vůli, aby místo mu udělené bylo jako místo úřednické systemisováno nebo za systemisované považováno.

Jak žal. úřad, tak i stížnosti vycházejí z tohoto právního nazírání. S hledisek zaujatých citovanou judikaturou neuznal však nss stížnosti důvodnými.

Stížnosti písemné nedovolávají se určitých aktů obecního zastupitelstva v R., jimiž byla služební místa ve správě obecních železáren, st-li zastávána, systemisována výslovně jako taková místa úřednická, jež jest obsazovati obecními úředníky po rozumu zákonů o obecních úřednících, ani netvrdí, že individuálními jmenovacími akty obecního zastupitelstva byli výslovně ustanoveni takovými obecními úředníky.

Stlé dovozují vůli obec. zastupitelstva, ustanoviti je obecními úředníky podle zákonů o obec. úřednících, resp. je za takové úředníky považovati jen nepřímou z některých projevů obec. zastupitelstva a to především z té skutečnosti, že obecní zastupitelstvo vzalo na vědomí jejich přijetí do služeb obecních, dále že schvalovalo poskytnutí indi-

viduelních remunerací st-lům, které jim příslušely jako část služného, a konečně, že byli v usneseníh obec. zastupitelstva označováni jako úředníci.

Leč nss nemohl uznati, že žal. úřad nesprávně po stránce právní hodnotil uvedené akty obec. zastupitelstva, neshledal-li v nich nepochybný projev vůle obec. zastupitelstva, že místa u obecních železáren, st-li zastávaná, systemisuje jako místa obec. úředníků, nebo že ustanovuje st-le úředníky obecními ve smyslu zák. o obec. úřednících, nebo že je chce napříště za takové považovati. Dlužno tu uvážiti, že služební činnost st-lů jako zaměstnanců obecního podniku není toho druhu, že by povaha jejich služby a priori odůvodňovala domněnku, že by mohlo jíti o obecní úředníky, neboť jejich činnost netýká se opatřování záležitostí, jež normálně bývají obsahem obecní administrativy, jak tomu bývá u zaměstnanců při obecním úřadu. Skutečnosti stížnostmi uváděné, že snad obecní zastupitelstvo v R. vzalo na vědomí přijetí st-lů do služeb obecních a že zasahovalo do úpravy hmotné stránky jejich služebního poměru, nelze pak o sobě ani v celku uznati za nepochybný průkaz vůle obec. zastupitelstva, považovati st-le za obecní úředníky ve smyslu zákona o obec. úřednících. Neboť stejně mohlo si obecní zastupitelstvo vůči st-lům počínati i kdyby považovalo st-le za smluvní úředníky soukromoprávní, vůči nimž obec, zastoupená svými zákonnými orgány, především obecním zastupitelstvem, vystupuje jako jedna ze stran smluvního služebního poměru. Tím méně lze řečenou vůli obecního zastupitelstva dovozovati z toho, že obec. zastupitelstvo označovalo st-le jako »úředníky«, kdyžtž název »úředník« není technickým termínem pro označení úředníků obecních ve smyslu zák. o obec. úřednících, nýbrž je obecně používaným názvem pro všechny zaměstnance, vykonávající práce vyššího druhu bez rozdílu, kdo je jejich zaměstnavatelem a jaké povahy právní je jejich služební poměr.

Č. 10.408.

Církevní věci. — Učitelstvo. — Řízení před nss-em (Slovensko): I. Ve věci vymáhání naturálních požitků pro učitele-organistu při řím.-kat. církevní škole ludové jsou ke stížnosti na nss legitimováni jak biskup, tak školská stolice. — II. O instančním pořadu při rozhodování o takovéto věci před zák. č. 125/27. — III. Jest věci školské stolice »opatřiti a dodati« učitelu církevní školy ludové naturální požitky jemu vokátorem zabezpečené, třebas k poskytování naturalií těch jest povinna osoba třetí (obec).

(Nález ze dne 11. března 1933 č. 14.297/32.)

Prejudikatura: Boh. A 7134/28, 721/21, 6614/27, 9554/31.

Věc: Dr. Pavel J. v T. a Hubert R. ve V. (adv. Dr. Aladár Pronay z Bratislavy) proti referátu ministerstva školství a národní osvěty v Bratislavě (za zúč. Štěpána D. adv. Dr. Em. Slabý z Prahy) o naturální požitky.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.